

[Jørgen Junior]

sultat, som dette ville have set ud med en fri markedsmechanisme. At uundgåelige overskudslagre skal komme EFs egne borgere til gode, må være en fast regel.

Vi kan som helhedsbetragtning ikke kritisere en tilbageholdenhed, hvad priserne angår. Vi ønsker imidlertid, at prisfastsættelserne differentieres så meget, at de områder, der ikke producerer overskud, til gengæld får den stigning i priserne, der modsvares de reelle omkostningsstigninger. At dette så er en balanceakt, skal ikke underkendes.

Vigtigst for Danmark må være, at vi fastholder vor både nationalt og europæisk rigtige modstand mod de monetære udligningsordninger. Disse skulle have været en midlertidig hjælp til betrængte samfundsgrupper i enkelte medlemslande. Som det imidlertid så ofte går med den slags socialhjælp til erhvervslivet, bliver den hurtigt permanent.

Regeringen opgav sit forbehold i december måned om at kæde en afviklingsordning sammen med bl. a. momsdirektivets gennemførelse. Dette fik regeringen i markedsudvalget en opbakning til, fordi Kommissionen havde fremsat sit mæglingforslag om en afvikling over syv år, og fordi udenrigsministeren lod forstå, at dette ville blive accepteret af Rådet eller i det mindste være det grundlag, på hvilket Rådet vedtog en afviklingsordning. Dette sidste er endnu ikke sket, og det må være den fornemste opgave for Danmark overhovedet i de næste seks måneder at sørge for, at det sker. Vi gør os uhjælpelig til grin, hvis det forholdsvis svage kompromisforslag fra Kommissionen ikke engang fører til en vedtagelse i Rådet. Vi har brug for udenrigsministerens helt anderledes klare kommentarer hertil end de overtalende formodninger – som i øvrigt lykkedes – vi blev præsenteret for i månederne op til jul. Det var ikke fremskridtspartiets mening, at dette skulle virke som en udenrigsministeriel julegave.

Hvad angår fiskeriet: Den danske politik på fiskeriområdet har som bekendt ikke været heldig. Et helt dansk erhverv er imidlertid endnu blevet forskånet for de store ulykker, men mangler stadig resultater af vore ministres forhandlingsevner. Ellers vil den dybeste pessimisme blive realiteter, og også her er det England, der i strid modstand både med en rimelig EF-indstilling og med fair betingelser over for Danmark gør det vanskeligt.

Danmark er blevet offer for sin egen eftergivenhed, og kan fiskeriministeren ikke løse fiskeriets problemer, må der lægges pres på England på statsministerniveau. Danmark mangler her at løse en stor opgave. EF-havet må være tilgængeligt for alle ni medlemslande.

I øvrigt må der her findes nye ideer. Fra min partifælle i Europa-Parlamentet hr. Nyborg har for nylig været udkastet en idé om prisfastsættelser på fisk. Der er mange farlige momenter heri, men i nødens stund må man overveje alle ideer, og derfor bør også denne idé indgå i forhandlingerne om, hvorledes man kommer videre. Man simpelt hen skal komme videre på dette område.

Energi: Også på dette område er der uløste problemer af en enorm størrelse. Det at få dem løst er dog i så høj grad en fælles interesse, at et gennembrud i samarbejdet vel nødvendigvis må realiseres i løbet af få år og forhåbentlig også bliver det. Danmarks svage og uacceptable holdning på kerneenergiområdet bør finde sin afslutning. Danmark bør tage stilling for atomkraft hurtigst muligt, vi kan ikke tillade os at vente ret meget længe. Vi skal i Europa presse på for, at Fællesskabet kan sikre sin energiforsyning.

Hvad angår u-landshjælpen, er det bekendt, at fremskridtspartiet ikke støtter den skatteyderbetalte u-landshjælp, heller ikke inden for EF. Står det til os, skal der ikke laves nogen Lomé II-konvention med andet indhold end handelsaftaler.

Hvad angår terrorisme og narkotika, vil jeg sige, at det er fremskridtspartiets opfattelse, at der hurtigt bør samarbejdes mere på dette område. Bekæmpelsen af så ondartet kriminalitet, som der her er tale om, bør udføres på europæisk plan. De nationale politienheder er alt for hæmmede af at skulle tage hensyn til grænser, som for terrorister og narkohandlere i mange tilfælde modsætningsvis er til fordel. En slags euro-narko-terrorpoliti bør faktisk overvejes.

Hvad angår udvidelsen fra 9 til 12, er vi, så længe EF er så løst i syningerne og så modsætningsfyldt, som tilfældet er, meget skeptiske heroverfor. Der kan blive tale om massiv overflytning af midler fra nord til syd. Det havde været fornuftigt at lade ansøgerlandene forstå, at EF ikke er modent til udvidelse. Det skete ikke. Derfor må det anbefales, at det udenrigspolitiske samarbejde